

Краткие сообщения

УДК 612.858.72

П.М.Серков, Ю.М.Пельовін, А.А.Шмельова

Кількісна характеристика нейронного складу центрального відділу медіального колінчастого тіла кішки

Проведено определение численной плотности нейронов в центральном отделе медиального коленчатого тела (MKT_B) у интактных кошек и у кошек, у которых была удалена слуховая кора головного мозга. Показано, что в 1 mm^3 зафиксированной ткани MKT_B интактной кошки содержится в среднем 23 800 нейронов. Среди них 17 900 (69,7 %) крупные, среднениий диаметр которых составляет 15,1–22,0 μm , и 7 900 (30,3 %) — мелкие, диаметром 8–15 μm . С учетом уменьшения объема срезов при их обработке, в 1 mm^3 живой ткани MKT_B содержится 19 700 нейронов (13 700 — крупных и 6 000 — мелких). Через 6 мес после одностороннего удаления слуховой коры в соответствующем MKT_B дегенерирует 78,1 % крупных, предположительно таламокортичальных, нейронов и 10,7 % интернейронов.

Вступ

Нейронну організацію медіального колінчастого тіла (MKT_B) вивчали у ряді досліджень [2, 12, 13, 15]. Показано, що в MKT_B , як і в інших релейних ядрах таламуса, є два основні типи нейронів: 1-й — крупні, пучкоподібні нейрони, діаметром тіла 15–222 μm (у середньому 17,2 μm) та 2-й — дрібні, нейрони Гольджі, діаметром тіла 8–15 μm (у середньому 11,5 μm). Перші — таламокортичальні релейні нейрони, другі — інтернейрони. Що до інтернейронів, то в MKT_B їх розподіляють на три групи. Першу групу складають нейрони середнього розміру з короткими аксонами, другу — більш крупні нейрони з довгим аксоном та третю — дуже дрібні нейрогліоформні нейрони [12]. Відомості про чисельну щільність нейронів різних груп в MKT_B дуже обмежені. Разом з тим вони надзвичайно необхідні для аналізу процесів, які відбуваються у нейронному апараті MKT під час надходження в нього аферентних і еферентних імпульсів.

Дослідження, проведене нами, мало за мету отримання відомостей про чисельну щільність таламокортичальних нейронів у центральному відділі MKT , яке є головним таламічним центром слухової системи [3, 7, 15]. Щоб визначити роль слухової кори головного мозку у функціонуванні нейронів MKT_B , вивчали зміни чисельної щільноти нейронів в цьому ядрі після повного одностороннього вилучення слухової кори.

© П.М.СЕРКОВ, Ю.М.ПЕЛЬОВІН, А.А.ШМЕЛЬОВА, 1992

Методика

Дослідження проведено на маї двох кішок, у яких за 6 місяців хової кори правої півкулі. Покотизували нембуталом і здійснили розчином глютаральдегіду, в ральної частині MKT вирізали методикою і заключали в етажні зразки, які фарбували 1 %-відні водним розчином крезиловою стандартною решіткою розміром 1 mm^2 . Враховували лише ті ядерцем. На цих же зразках розміри тіл нейронів.

При дослідженні матеріалу рою, нейрони підраховували так і у контраполатеральному ядрі, як і у ретроградну дегенерацію різних нейронів у контраполатеральному ядрі.

Результати та їх обговорення

При визначені чисельності щільності на 360 зразках загальною площею складало 92,9 тіла на 1 mm^2 . У товщині зразка 2 μm і середніми розрахунками, 0,556. З це відповідає об'єму 2⁶ μm^3 .

нини MKT_B знаходиться 25 800 (діаметром 15,1–22,0 μm). За даними, які б зміна об'єму зразків кори гістологічної обробки (фіксациї спиртом, просякання в суміші) складає -30,8 %. Такий же об'єм з урахуванням цього, в 1 mm^3 ронів. З них 13 720 — крупні з результатами з даними, отриманими дрібноклітинного відділу MKT зафіксованої тканини дорсолатеральні кішки містить 28 184 нейрони чисельного співвідношення між кішкою і релейних ядер таламусу кішки.

Вивчаючи нейрони таламусу реле імуногістохімічними методами ергічними, і що в цих ядрах інтернейронів є ще, мабуть, діаметром 13–15 μm . Таламокортичальні нейрони мають непірамідної форми виявлені в комплексу [1].

Методика

Дослідження проведено на матеріалі, одержаному від двох інтактних кішок і двох кішок, у яких за 6 міс до дослідження були вилучені всі відділи слухової кори правої півкулі. Перед взяттям дослідного матеріалу кішок наркотизували нембуталом і здійснювали черезсерцеву перфузію 2,5 %-вим розчином глютаральдегіду, виготовленим на фосфатному буфері. З центральної частини МКТ_в вирізали блоки, обробляли їх за загальноприйнятою методикою і заключали в епон-812. З блоків робили напівтонкі (2 мкм) зрізи, які фарбували 1 %-вим спиртовим розчином парафенілендіаміну, або водним розчином крезилвіолету. Тіла нейронів підраховували за допомогою стандартної решітки розміром 200×200 мкм та перераховували їх на 1 мм². Враховували лише ті клітини, які містили ядро з добре вираженим ядерцем. На цих же зрізах за допомогою окулярмікрометра визначали розміри тіл нейронів.

При дослідженні матеріалу, взятого від кішок з вилученою слуховою корою, нейрони підраховували як у іпсілатеральному (на стороні вилучення), так і у контралатеральному МКТ_в. Оскільки вилучення слухової кори викликає ретроградну дегенерацію в МКТ лише на стороні вилучення, то число різних нейронів у контралатеральному МКТ_в слугувало за вихідне.

Результати та їх обговорення

При визначенні чисельності щільноті нейронів в МКТ_в двох інтактних кішок на 360 зрізах загальною площею $14,4 \times 10^6$ мм² виявлено 1 358 тіл нейронів, що складало 92,9 тіла на 1 мм² площі зрізів. Фактор кореляції [17] при товщині зрізу 2 мкм і середньому діаметрі ядерця 1,7 мкм складав, за нашими розрахунками, 0,556. З урахуванням цього фактору справжнє число тіл нейронів на 1 мм² площі зрізу виявилось 51,6. При товщині зрізу 2 мкм це відповідає об'єму 2⁶ мкм³. З цього витікає, що в 1 мм³ зафікованої тканини МКТ_в знаходиться 25 800 нейронів. З них 17 960 (69,6 %) — крупні (діаметром 15,1—22,0 мкм), 7 900 (30,4 %) — дрібні (діаметром 8,0—15,0 мкм). За даними, які були одержані в нашій лабораторії, сумарна зміна об'єму зрізів кори головного мозку, що сталася внаслідок гістологічної обробки (фіксація в осміевому фіксаторі, обезвожування в спиртах, просякання в сумішах ацетон — епон-812, полімерізація епона), складає -30,8 %. Такий же обробці підлягали зрізи МКТ_в у наших дослідах. З урахуванням цього, в 1 мм³ живої тканини МКТ_в міститься 19 700 нейронів. З них 13 720 — крупних і 6 000 — дрібних. Якщо порівняти ці результати з даними, отриманими в інших дослідах, то виявляється, що 1 мм³ дрібноклітинного відділу МКТ макак містив 32 500 нейронів [5], а 1 мм³ зафікованої тканини дорсального відділу латерального колінчастого тіла кішки містить 28 184 нейрони [9, 10]. Результати наших досліджень що до чисельного співвідношення між крупними та дрібними нейронами в МКТ_в кішки схожі з даними, отриманими при вивчені нейронного складу інших релейних ядер таламусу кішки [3, 11, 16, 18].

Вивчаючи нейрони релейних ядер таламуса гістохімічними та імуногістохімічними методами, встановили, що усі інтернейрони є ГАМК-ергічними, і що в цих ядрах вони складають 22—27 % усіх нейронів [11, 14, 16]. За результатами наших досліджень, у групі дрібних нейронів крім інтернейронів є ще, мабуть, деяке число таламокортикалічних нейронів діаметром 13—15 мкм. Таламокортикалічні нейрони таких розмірів і непірамідної форми виявлені і в деяких релейних ядрах вентробазального комплексу [1].

Вміст нейронів у 1 mm^3 контраполатерального та інсілатерального вентрального медіального колінчастого тіла (МКТ_в) після одностороннього видалення слухової кори у двох кішок

Виявлені нейрони	Абсолютне число нейронів		Відносне число нейронів в інсілатеральному МКТ _в , % числа нейронів у контраполатеральному
	в контраполатеральному МКТ _в	в інсілатеральному МКТ _в	
Перша кішка			
Крупні та дрібні нейрони	26400	10750	40,7
Крупні нейрони	18700	3630	19,4
Дрібні нейрони	7700	7120	92,5
Друга кішка			
Крупні та дрібні нейрони	24800	10840	43,7
Крупні нейрони	17300	4200	24,3
Дрібні нейрони	7500	6640	88,5

В таблиці наведено абсолютне та відносне число крупних і дрібних нейронів у правому та лівому МКТ_в через шість місяців після одностороннього видалення всіх відділів слухової кори у лівій півкулі. Вони показують, що число нейронів у 1 mm^3 (інсілатерального) МКТ_в складає лише 40,7 % у першої кішки і 43,7 % у другої кішки порівняно до числа нейронів у правому (інтактному) МКТ_в. Ці результати узгоджуються з даними, отриманими при визначенні числа резидуальних нейронів у латеральному колінчастому тілі після видалення зорової кори або при перерізі корково-підкоркових зв'язків [4, 6, 8].

Особливо різко зменшене у дегенерованому МКТ_в число крупних нейронів. В МКТ_в на стороні видалення слухової кори вони складають 19,4 % і 24,6 % відповідно до їх кількості у контраполатеральному МКТ_в. Повне однобічне видалення зорової кори (17, 18 і 19-го її полів) викликає через 6—12 міс у кішок та мавп ретроградну дегенерацію майже усіх (понад 90 %) таламокортиkalьних нейронів у інсілатеральному латеральному колінчастому тілі [8]. Показано, що залишенні 6—10 % таламокортиkalьних нейронів дають проекції до навкілзорових ділянок кори головного мозку. В наших дослідах видалення слухової кори викликало зменшення числа таламокортиkalьних нейронів у МКТ_в лише на 78,1 %. Можливо, що частково це обумовлено неповним видаленням усіх областей слухової кори.

Різке зменшення числа крупних нейронів в МКТ_в після видалення слухової кори веде до істотних змін чисельного співвідношення між ними в дегенерованому МКТ_в. Так, якщо у інтактному МКТ_в число крупних нейронів складає біля 70 %, то в дегенерованому — лише 33,8 % у першої кішки і 38,8 % у другої. Що ж до відсоткового співвідношення дрібних нейронів то воно, навпаки, збільшилось з 29,2 % та 30,2 % до 66,2 % та 61,2 % відповідно. Як видно з результатів, наведених у таблиці, їх абсолютне число в дегенерованому МКТ_в зменшилося на 7,7 % у першої кішки і на 13,6 % у другої.

Розміри нейронів в дегенерованому МКТ_в виявилися значно меншими ніж у контраполатеральному. Так, середній діаметр крупних нейронів у інтактному МКТ_в дорівнював 17,2 мкм, а у дегенерованому — 15,3 мкм; діаметр дрібних нейронів — 11,3 мкм та 9,5 мкм відповідно. Отже, видалення слухової кори призводить до зменшення розмірів нейронів у МКТ_в на стороні видалення. В контраполатеральному МКТ_в також спостерігається невелике (біля 5 %) зменшення чисельної щільності нейронів порівняно з МКТ_в інтактних кішок.

F.N.Serkov, Yu.M.Pelevin, A.A.Shmeleva

QUANTITATIVE CHARACTERISTIC OF THE VENTRAL PART OF CAT'S ME

Calculation of numerical density of neurons was made. It was shown that 1 mm^3 of vMGB reduced on average by

A.A.Bogomoletz Institute of Physiology, Academy of Sciences of Ukraine, Kiev

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

- Ермолаєва В.Ю., Бабліндера В.П., вентробазального комплекса, проекції // Нейрофізіологія. — 1979. — 1.
- Лазриев И.Л. Ультраструктура не слухової системи. — Тбіліси: Медична література, 1980.
- Серков Ф.Н., Казаков В.Н. Нейрофізіологія. — Казань: Казанський університет, 1984.
- Силаков В.Л., Обухова Г.П. Характеристика генерації в наружному коленчатому синаптическому проводінні. — С. 575-582.
- Chow K.L. Numerical estimation of the number of neurons in the cat's lateral geniculate nucleus. — Comp. Neurol. — 1951. — 95, № 2.
- Chow K.L., Dewson J.H. Numerical estimation of the number of neurons in the cat's lateral geniculate nucleus during retrograde degeneration. — J. Comp. Neurol. — 1952. — 95, № 2.
- Jones E.J. The Thalamus. — New York: Academic Press, 1975.
- Kisvarday Z.F., Cowey A., Stoerig P. The dorsal lateral geniculate nucleus after thalamic lesions in the cat. — J. Comp. Neurol. — 1991. — 306, № 2. — P. 271-292.
- Madarasz M., Gerle J., Hajdu F. et al. The number of neurons in the cat's medial geniculate nucleus. — J. Hirnforsch. — 1980. — 21, № 1.
- Madarasz M., Yerle J., Hajdu F. et al. The number of neurons in the cat's lateral geniculate nucleus. — Ibid. — № 3.
- Vydarasz M., Somogyi Y., Somogyi P. The number of neurons in the cat's medial geniculate nucleus. — Containing neurons in three thalamic nuclei. — P. 73-78.
- Majrossy K., Kiss A. Tyres of intermediate size in the medial geniculate body. — Exp. Brain Res. — 1972. — 14, № 6.
- Majorossy K., Rethelyi M. Synaptology of the medial geniculate body. — J. Comp. Neurol. — 1973. — 14, № 3. — P. 306-322.
- Montero V.M. A quantitative study of the number of neurons in the cat's lateral geniculate nucleus. — J. Comp. Neurol. — 1974. — 134, № 2.
- Morest D.K. The neuronal architecture of the medial geniculate nucleus. — J. Comp. Neurol. — 1964. — 198, № 6. — P. 611-630.
- Ohara P.T., Liberman A.B., Liberman A.B. The distribution of tyrosine hydroxylase (YAD) in the dorsal lateral geniculate nucleus. — J. Comp. Neurol. — 1974. — 134, № 2. — P. 189-211.
- Palkovits M., Magyar P., Szentagothai J. The number of neurons in the cat's medial geniculate body. — J. Comp. Neurol. — 1972. — 134, № 2.
- Tombal I. Choroid neurones and their connections. — J. Comp. Neurol. — 1966/67. — 18, № 3. — P. 307-322.

Ін-т фізіології ім. О.О.Богомольця, АН України, Київ

QUANTITATIVE CHARACTERISTIC OF NEURONAL COMPOSITION
OF THE VENTRAL PART OF CAT'S MEDIAL GENICULATE BODY

Calculation of numerical density of neurons in ventral part of cat's medial geniculate body (vMGB) was made. It was shown that 1 mm³ of vMGB tissue contains 29 460 neurons. After 6 months from unilateral removal of the auditory cortex the quantity of large (supposedly thalamocortical) neurons in ipsilateral vMGB reduced on average by 78,1 %, but of small ones — only by 10,7 %.

A.A.Bogomoletz Institute of Physiology,
Academy of Sciences of Ukraine, Kiev

СПИСОК ЛИТЕРАТУРИ

1. Ермолова В.Ю., Бабиндра В.П., Бруханская Н.А. Меченые пероксидазой храна нейроны вентробазального комплекса, проецирующиеся в соматосенсорную зону коры мозга кошки // Нейрофизиология. — 1979. — 11, № 2. — С. 125-129.
2. Лазриев И.Л. Ультраструктура нейронов и синапсоархитектоника центральных отделов слуховой системы. — Тбилиси: Мецниереба, 1983. — 132 с.
3. Серков Ф.Н., Казаков В.Н. Нейрофизиология таламуса. — Киев: Наук. думка, 1980. — 260 с.
4. Силаков В.Л., Обухова Г.П. Характеристика резидуальных нейронов при ретроградной дегенерации в наружном коленчатом теле кошки // Нейрофизиология. — 1977. — 9, № 6. — С. 575-582.
5. Chow K.L. Numerical estimation of the auditory central nervous of the rhesus monkey // J. Comp. Neurol. — 1951. — 95, № 2. — P. 159-175.
6. Chow K.L., Dewson J.H. Numeral estimates of neurones and glia in lateral geniculate body during retrograde degeneration // Ibid. — 1966. — 128, № 1. — P. 63-74.
7. Jones E.J. The Thalamus. — New York: Plenum press, 1985. — 000p.
8. Kisvarday Z.F., Cowey A., Stoerig P. et al. Direct and indirect retinal input into degenerated dorsal lateral geniculate nucleus after striatecortical removal in monkey // Exp. Brain Res. — 1991. — 86, № 2. — P. 271-292.
9. Madarasz M., Gerle J., Hajdu F. et al. Quantitative histological studies on the lateral geniculate nucleus in the cat // J. Hirnforsch. — 1978. — 19, № 2. — P. 159-164..
10. Madarsz M., Yerle J., Hajdu F. et al. QQuantitative histological studies on the lateral geniculate nucleus in the cat // Ibid. — № 3. — P. 193-201.
11. Vifdarsz M., Somogyi Y., Somogyi J. et al. Numeral estimation of -aminobutyric acid (YABA) — containing neurons in three thalamic nuclei of the cat // Neurosci. Lett. — 1985. — 61, № 1. — P. 73-78.
12. Majrossy K., Kiss A. Tyres of interneurons and their participation in the neuronal network of the medial geniculate body // Exp. Brain Res. — 1976. — 26, № 1. — P. 19-27.
13. Majorossy K., Rethelyi M. Synaptic architecture of the medial geniculate body // Ibid. — 1968. — 6, № 3. — P. 306-322.
14. Montero V.M. A quantitative study of synaptic contacts on interneurones and relay cells of the cat lateral geniculate nucleus // Ibid. — 1991. — 86, № 2. — P. 227-270.
15. Morest D.K. The neuronal architecture of the medial geniculate body of the cat // J. Anat. — 1964. — 98, № 6. — P. 611-630.
16. Ohara P.T., Liberman A.B., Hunt S.P. et al. Neural element containing glutamic acid decarboxylase (YAD) in the dorsal lateral geniculate nucleus of the cat // Neuroscince. — 8, № 2. — P. 189-211.
17. Palkovits M., Magyar P., Szentagothai J. Quantitative histological analysis of the cerebellar cortex in the cat // Brain. Res. — 1971. — 32, № 1. — P. 1-13.
18. Tombol I. Choroid neurones and their synoptic relation in specific thalamic nuclei // Ibid. — 1966/67. — 3, № . — P. 307-326.

Ін-т фізіології ім. О.О.Богомольця,
АН України, Київ

Матеріал надійшов
до редакції 25.07.92